

Elutazott Ogyesszába a szocialista brigádok megyei versenyének első helyezettje

(Liebermann Béla felv.)

A brigád tagjai hozzátartozóiknak, ismerőseiknek integetnek az indulás pillanatában

Pénteken este indult el Ogyesszába az idei harmadik szegedi turistacsoport. A csoporttal utazott a Példaképeink a Szovjetunió kommunista brigádjai címmel kezdeményezett megyei szocialista brigádverseny idei győztese: A Szegedi Pályafenntartási Főnökség makói üzemegységének József Attila brigádja is.

Mint ismeretes, a szocialista brigádok versenyét másfél évvel ezelőtt kezdeményezte a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa és a Magyar Szovjet Baráti Társaság megyei elnöksége. A legszebb eredményt elért brigádokat díjazták. Első díj volt egy közös utazás a Szovjetunióba, a második kétéltű SZOT jutalomútlás, a harmadik egy évadra szóló színházi bérlet. A verseny értékeléséről lapunk

hasábjain is beszámoltunk. Első lett a szegedi pályafenntartási főnökség makói József Attila szocialista brigádja, második az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat Kállai Éva, s a Dáv Lumumba brigádja, harmadik pedig a Magyar-Udmurt Barátság brigádja a Szegedi Ecsetgyárból.

Az első helyezést nyert szocialista brigád az utóbbi hónapokban is szép eredményeket ért el. Ma már munkatársaikkal együtt a szocialista pályafenntartási szakasz címért küzdenek.

A Szovjetunió kommunista brigádjainak példáját követve érték el szép sikereiket a makói és a szegedi szocialista brigádok. Valamennyien sokat olvastak már a kommunista brigádokról, most a makóiak arra számíthatnak, hogy a jutalomút alkalmával

személyesen is megismerkedhetnek szovjet kommunista brigádokkal, szovjet emberekkel.

A szegedi pályaudvaron a Szakszervezetek Megyei Tanácsa, a Vasutas Dolgozók Szakszervezete megyei bizottsága és a Magyar Szovjet Baráti Társaság megyei elnökségének képviselői búcsúztatták a Szovjetunióba induló József Attila szocialista brigádot.

A csoporttal együtt utazott a Szegedi Jutáruvgyár négy dolgozója is. Vezetőjük Ökrös Istvánné, a vállalat Vosztok —3/ szocialista brigádjának vezetője. A jutagváriak részt vesznek testvér üzemük az ogyesszai jutagvár fennállása 75. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen. Tolmácsolják a szegedi dolgozók üdvözlését és átadják ajándékaikat.

Tovább javult a szegedi üzemek termelésének önköltsége

Az idei év első felében általában tovább javult a szegedi üzemek termelési önköltsége. A könyvnyomtatás már 1959-től kezdve megfigyelhető, hogy a vállalatok mind gazdaságosabban dolgoznak. Ennek oka a termelt áruk értékének növekedésével, másrészt költségmegtakarítással, vagy pedig a gyártmányösszetétel kedvező változásával kapcsolatos. A gyártmányösszetétel éves tervhez viszonyítva sokszor annyira megváltozik, hogy leronthatja a munka-tervszerűsége. Így például a Szegedi Bűrtorgyár 1962 első félévi tervéhez viszonyítva mindössze 9 százalékos tervszerűséggel dolgozott, igaz, hogy az operatív terv szerint pontosan a meghatározott munkát végezte el.

A vállalatok többsége már tavaly és az idén is önköltségszökkentési tervet készített.

De ezeket nem bontották negyedéves részekre, ami akadályozta népszerűsítésüket és értékelésüket. A teljes költségint csökkentése mellett jelentős az anyag- és a bérhányad csökkenése is, illetve a költségintjauulás elsősorban ezeknél mutatkozik meg. A bérhányad alakulása azonban sehol sem ment a dolgozók átlagkeresetének rovására,

a keresetek évről évre emelkednek.

Az élelmiszeripari vállalatok általában azonos termelési költséggel dolgoznak már évek óta, azonban a Paprikafeldolgozó Vállalatnál a termékösszetétel, a szalámigyárnál pedig a helyettesítő anyagok felhasználása következtében javulás mutatkozik.

A paprikafeldolgozónál a minőségi munka is kedvezően befolyásolta a költségint csökkenését.

A múlt évekhez viszonyítva az élelmiszeripari üzemek közül Szegeden egyedül a konzervgyárnál dolgoznak nagyobb költséginttel. Ennek oka a feldolgozott alapanyagok árának, s ezáltal a termelési költségek növekedése.

A termelési költségek csökkentésére a vállalatok önköltségi tervet készítettek, melyeket a műszaki intézkedési tervvel egyidőben egyes helyeken félévenként, másutt évenként értékelnek és az eredményeket ismer-

A pártélet eseményeiből

A VIII. pártkongresszus tiszteletére indított munkaverseny igen nagy lendületet adott a vasúti szolgálati helyek dolgozóinak — állapította meg a szegedi vasúti üzemi pártbizottság. A párttagok jó példát mutatnak a munkában, aminek hatása valamennyi területen megmutatkozik. Az általános munkakedvet azonban fékezik egyes megoldatlan problémák. A Tisza-pályaudvar áruforgalma például rendkívül megnövekedett, ugyanakkor a raktárterülete és egyéb technikai színvonala négy-öt év alatt úgyszólván semmit nem fejlődött.

Nem eléggé eredményesek a termelési tanácskozások a Csongrád Megyei Építőipari Vállalatnál. Ennek egyik oka, hogy a dolgozók zöme vidékről jár be a munkahelyre, hazatérésük tehát a közlekedési eszközökhöz kötött. Ez azt jelenti, hogy a termelési tanácskozásra nem szívesen maradnak bent, mert későn jutnak haza családjuk körébe. Megállapította azonban a vállalat pártbizottsága, hogy ez csak egyik oka a termelési tanácskozá-

tetik a dolgozókkal a termelési értekezleteken.

Az élelmiszeripari vállalatok gazdálkodása általában kielégítő.

A nyereség a termelési költségek alakulásával összefüggésben jelentkezik. Egyes vállalatoknál, mint a szalámigyár, vagy a paprikafeldolgozó a leltári többletek is növelik a nyereséget. Ez a jelenség arra enged következtetni, hogy a kihozatali normák elévültek, időszerűvé vált felülvizsgálatuk.

sok sikertelenségének. A másik az, hogy a szakszervezetben igen gyenge a műhelybizottságok előkészítő munkája. A bizalmiak nem mozgósítanak a fontos termelési megbeszélésekre, munkájuk inkább csak belyegelésre és tagszervezésre korlátozódik. Ezért van az, hogy a termelési értekezleteken a munkások egy része nem annyira a komolyabb gazdasági kérdéseket teszi szóvá, hanem inkább a szociális juttatásokat.

Az újszegedi párt-alszervezet képviselői meglátogatták a Rózsa Ferenc Termelőszövetkezetet. Megállapították, hogy a szövetkezeti gazdák idén sokkal nagyobb kedvvel dolgoznak a közös birtokon, mint korábban bármikor. Elhatározták, hogy a gyorsabb előrehaladás, az igazi szocialista nagyüzemi gazdálkodás mielőbbi megteremtése céljából egyesülnek a Haladás Termelőszövetkezettel. Augusztus elején már tárgyaltak is a két szervezet között a kezdeti lépéseket. Tervük az, hogy január elsejétől együttes erővel dolgoznak majd tovább.

Évekre előre gondolni

Irta: Siklós János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára

SZEPTEMBER elején kezdődik a beszámolás a párt-alszervezetekben, megválasztják a küldötteket a pártértekezletekre, s végül a megyei pártértekezlet a VIII. pártkongresszus küldötteit választja meg titkos szavazással, hogy a legalkalmasabbak képviseljék megyénk tizennyolcezer kommunistáját a kongresszuson.

A küldöttek megválasztása a taggyűlések és a pártértekezletek munkájának kisebbik jelentőségű feladatai közé tartozik. A pártértekezletek központi feladata: megvitatni és elhatározni, hogy milyen eszközök, módszerek alkalmazásával lehet meggyorsítani a pártértekezlet területén a szocialista építést!

Megyéinkben is ez a legfontosabb feladat. Most már nem általánosan a szocializmus építésének meggyorsításáról van szó, hanem az adott területen: mit kell tennünk az iparban, helyi iparban, hogy négy év alatt eljussunk a kívánt eredményhez. Mi a teendő a mezőgazdaságban: az állattenyésztésben, a takarmánybázis megteremtésében, a gabonatermesztésben, a szőlő- és gyümölcsültetvények fejlesztésében stb. Tehát nem általánosan, hanem egészen szakszerűen és konkrétan. Ugyanezt mondhatjuk el kulturális és tudományos életünkéről is. Meddig akarunk eljutni a következő években a két egyetemen a tudományos szint javításában, a kutatómunkák eredményességében, hogyan javíthatnánk a Szegedi Nemzeti Színház munkáját, milyen elgondolások szerint alakuljanak a Szegedi Szabadtéri Játékok, három-négy év alatt milyen szintre emelhetjük a falu műveltségügyi állapotát stb.

Mind-mind konkrét kérdés, melyre a párttaggyűléseknek, pártértekezleteknek kell választ adniuk, a maguk területén. Konstruktív választ, mely imponál a dolgozó embereknek, s ezért szívvel-lélekkel részt vesznek az elképzelések megvalósításában.

KÜLDÖTTVÁLASZTÓ taggyűléseink, pártértekezleteink — többek között — ebben különböznek a korábbi évek rendezvényeitől. Most már a szocializmus gyorsított ütemű megvalósításának üzemi, termelőszövetkezeti, vonatkozásai szerepelnek napirenden. Az életnek ez a szigorú követelménye nem könnyen elintézhető feladatokat tömegét dobta asztalra. Ilyenkor legcélszerűbb a feladatokat kimunkálásába minél több embert bevonni, s minél több szakembert, hogy okos, reális és célravezető javaslatok kerüljenek a küldöttválasztó taggyűlések és a pártértekezletek elé. De azért is szükséges a beszámoló elkészítésébe minél több értelmes, segítő szándékú embert bevonni, hogy ne csak a pártvezetőség, ne csak a pártbizottság érezze magának az előterjesztett javaslatokat. S ezzel párhuzamosan: a taggyűléseken, pártértekezleteken érdemben vitassák meg az elképzeléseket, hogy a résztvevőkben ne maradjon semmilyen kérdésben kétség, bizonytalanság... s ök valamennyien egy nyelvről, egy akaratú harcosok legyenek a végrehajtásban.

MA LEGTISZTÁBBAN az az ember érti a párt politikáját, aki tudja, hogy az érdemi munka, az értékes tettek jelentik a párt hűségét, a nép szeretetét, a legőszintébb nemzeti érzés megnyilvánulását. Hiszen mi a szocialista táborban küzdünk a kapitalizmussal folytatott békés verseny világfrontján, s nekünk is megvan a szerepünk abban, hogy magasabbra jussunk az egy főre eső termelési eredményekben, az egy főre eső jólétben, mint a közép- és nyugat-európai tőkés államokban élő népek. Ez a békés verseny jelenti a szocialista tábor tevékenységének fővonalat. Többet adni a dolgozó embernek, mint amennyit a több évszázados kapitalizmus ad.

Nem kergethetünk természetesen illúziókat, s irreális megnyilatkozások nem használnak senkinek sem. Legkevésbé nekünk. Senkinek képzeli, hogy jövőre elhagyjuk a dán mezőgazdaságot az egy főre eső tej, hús, tojás természetében, vagy elhagyjuk Angliát az ipari termelés egy főre eső értékében. Ezt soha senki nem állította, mert így badarságnak tűnik létkérdésünket jelentő mozgalmunk. De a cél végső fokon ez.

Mi is nagyon mélyről jöttünk. Iparunk és mezőgazdaságunk korszerűsítésének még csak az elején tartunk. S a nyugati világ ipara és mezőgazdasága sem áll meg a második világháború után: produktív technikában, tudományban, s a termelés mennyiségében is. S nekünk kétszeres erővel és akaratlall kell a termeléshez nyúlni. Minden fokon.

EZT KIVÁNJA belső helyzetünk is. Nálunk kiegyensúlyozott, normális életviszonyok között végzik munkájukat a dolgozó tömegek. Sokkal szebben, gazdagabban élünk, mint történelmünk során bármikor. Tömegmértékben egészségesebb a táplálkozás, ruházatkódás, kulturálódási lehetőség... s a lakásvizonyok is javultak. Ezt most már ellenségeink is — bár fanyalogva, de — elismerik. Sokkal többre van szükség, mert még jobban kell élnie népünknek, lényegesen jobban. Ezt viszont csakis saját munkákkal tudjuk megteremteni. Mi nem mehetünk — évről évre — a Szovjetunióhoz égneke tartott tenyérrel, hogy elfogyott a gabonánk, most meg a takarmányunk,

vagy a kukoricánk... mert egyszer majd megkérdezik — jogosan —, hogy „nem tudnak eleget termelni?”

Bizony, az egészségesen növekvő belső igényeket jobb, korszerűbb termeléssel tudjuk kielégíteni. S párttaggyűléseinken, pártértekezleteinken ennek a „hogyanjai”, „mikéntjei” jelentik a munka lényegét. Ez a vezérgondolat, mert ezt kívánja az élet. Így már világosabban látható, hogy miért hangoztatjuk a konkrét, kézzel fogható javaslatok, szakszerű elgondolások szükségességét. Politikai tevékenységünknek most ez a központi kérdése.

A KÖZELMÚLTBAN párttaggyűléseink megvitatták a munkásosztály szövetségi politikáját. Helyenként úgy tűnt, mintha ez öncélúan — az élet követelményeitől elvonat — történt volna. Lehetséges, hogy helyenként így festett, de célját elérte ez a vita. Mert a szocializmus felépítéséhez minden munkás-kézre, gondolkodó emberre szükség van. Mint ahogyan eddig sem csak a kommunista munkáldoktatók a szocializmus alapjainak megteremtésében. Ezután viszont még sokkal több emberre, nagyobb társadalmi és politikai bázisra van szüksége a szocializmusnak. Főlszabadult, dolgozni és alkotni kívánó emberek milliói lendíthetik előre hazánk ügyét. Ehhez olyan társadalmi és politikai légkört kell megteremtünk, melyben fesztelenül, tartózkodás nélkül élnek és alkotnak emberek. S ez sem azért történik így, mert „valakik” akarják, hanem az élet megteremtette azokat a feltételeket, lehetőségeket, amelyek alapján nem lehet és nem szabad másként csinálni, mint úgy, hogy minél több ember álljon hittel, meggyőződéssel a szocializmus eszméje mellett, segítsen a megvalósításában.

Végére is kívül folytatnánk mi „ellenzéki” politikát? Hiszen a munkásosztály van hatalmon, politikájában, gazdasági építőmunkájában, a szövetkezeti parasztsággal kialakított szilárd szövetsége, bázisa a mi társadalmunknak. De ez a szövetség igényli, létfontosságú igényli, hogy a társadalom egyéb rétegeit is építőmunkánk mellé állítsuk. Akik nem értik meg a munkásosztály szövetségi politikájának szükségességét, azok akarva, akaratlanul lemondanak a kibontakozó szocialista építési tömegbázisáról: százezrek alkotókészségéről, támogatásáról.

NEM ÉRTIK MEG „balról”, mert megkésdett szokások, betanult, de idejét múlt formulák kötik őket. Ezek az elvtársak hisznek a szocializmusban, szívüket ennek az eszmének a szeretete tölti el melegséggel, elszánt harcos-sággal, áldozatkészséggel, de higgyék el, hogy most már — s már régen — milliók jutottak el ebben a hazában az új társadalmi rend igényéig, s építésének őszinte segítségéig.

Azok, akik „jobbról” nyújtják be igényüket, azt hiszik, hogy valamiféle „liberális” áramlat kapott lábra és most lehet jelentkezni indokolatlan igényekkel, vélt sérelmekkel és „rehabilitációs” kívánságokkal. Esetleg pozíció lehetőségének a gondolatával kopogtatnak párt- és tanácsi irodákon. Tévednek, ha ravasz számítástól jelentkezik. Az indokolatlan „igényeket” nem áll módjában kielégíteni a munkás-paraszt hatalomnak.

Mindkét póluson jelentkezők esetek, de ezek nem változtatják meg azt az álláspontot, hogy a munkásosztály csak széleskörű társadalmi szövetségben képes a szocializmus teljes megvalósítására hazánkban.

MIÓTA ISMERETESSÉ VÁLT, hogy pártunk összehívta a VIII. kongresszust, érezhető és tapasztalható érdeklődés nyilvánul meg városainkban, községeinkben, s az egész országban. S ez az egészséges várakozás a kongresszus időpontjának közeledtével növekszik, terebélyesedik. Talán nem tűnik frásznak, ha azt mondom, hogy a mi pártunk életében még egyetlen kongresszus előtti időszakban sem volt ilyen nagy érdeklődés, mint most. Egyáltalán nem szándékozom a VII. kongresszus történelmi jelentőségű munkáját háttérbe szorítani, hiszen a VII. kongresszus ragyogóan alkalmazta a marxista — leninista elveket, s maradandó értékévé vált pártunk és népünk történetében. De a sorra kerülő VIII. kongresszuson olyan kérdések kerülnek napirendre, melyeket a mi pártunk — érthető módon — még nem tárgyalt; a szocializmus teljes fölépítésének széleskörű és mindenirányú gyakorlati kérdéseit most érlelték meg a mögöttünk levő esztendő.

S hogy eddig eljutottunk, elsősorban dolgozó népünk áldozatos, fáradtságos és viték munkája előtt hajtunk fejet. Kommunista és pártönkivüliek 17 éves munkájának eredményeit összegezhetjük abban az egy mondatban: hogy hazánkban megalapoztuk a szocializmust és most felépítjük, betetőzzük.

DE MOST NEM rakjuk körül fejünket a fényesség szép glóriájával, nem hozsannázunk magunknak, mint a korábbi esztendőben volt szokás. Látjuk, hogy milyen nagy munka áll előttünk, melynek elvégzése a mi generációnk feladata.

Évekre előre gondolni: józanul, szakszerűen elhatározni a tennivalókat, ez a legfontosabb küldöttválasztó taggyűléseinken és pártértekezleteinken.